

som dertil forlanges, af de samme Grunde, men med endnu større Selyfornægtelse end dengang; thi jeg betragter Forslaget af Krigsministeren om Undercorporalerne og Dragonregimentet som mindre graverende end denne Forandring.

Æscherning: Det ærede Medlem har udtalt to skarpe Ord om en fraværende Mand og paa en vis Maade lagt dem i Munden paa Forsamlingen, nemlig, at denne Minister ikke havde handlet tro og ærligt. Jeg fralægger mig enhver Deelagtighed i Udtalelser af denne Art. Selv om jeg havde en Tanke af den Art, saa vilde jeg ikke udtale den under Omstændigheder som de nærværende, men jeg har ikke en Tanke af den Art.

Formanden: Jeg maa dog tillade mig at gøre opmærksom paa, at jeg ikke troer, at det, den ærede Taler før udtalte, var saa skarpt som af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Aants 2den Valgkreds (Æscherning) anført. Hvis den ærede Taler ligesom havde yttret, at den astraadte Minister ikke havde handlet ærligt og tro, saa kunde jeg som Formand ikke have tilladt denne Uttring, men saaledes faldt Ordene ikke; det var ikke saa skarpe Uttringer, der faldt, de vare derimod af en saadan Bestaafenhed, at jeg fra mit Standpunkt ikke kunde finde Anledning til i saa Henseende at gøre nogen Bemærkning.

Æscherning: Jeg har ikke beklaget mig over, at den ærede Formand ikke tog Anledning til at ytre sig imod den ærede Rigsdagsmands Uttringer, men jeg har kun for mit eget Bedkommende taget Anledning til herimod at udtale mig, idet jeg kun skal tilføie, at for mig havde det været mindre stødende, om den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (M. Hage) aabent og ligefrem havde udtalt sin Mening iftedesfor at bruge den af ham valgte Form.

Finansministeren: Efter hvad der nys af den sidste ærede Taler og Formanden blev udtalt, skal jeg slet ikke komme tilbage til de omhandlede Uttringer af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (M. Hage), som det har gjort mig meget ondt at høre fremførte heri Thinget. Jeg skal overhovedet

ikke følge denne ærede Taler paa den Vej, han betraadte. Jeg troer, at det vilde være overordentlig uheldigt, om vi i den Anledning kom ind paa en Discussion, der umulig her kan være paa sin Plads. Jeg skal indskrænke mig til en eneste Erklæring, den nemlig, at jeg har været mig fuldkommen bevidst, hvilke Betænkkeligheder der fra det ærede Things og fra Rigsdagens Side vilde kunne reises imod det Skridt, jeg har tiltraadet H. S. Majestæt at gøre ved Besættelsen af denne Post. Det er efter moden Overveielse, at jeg har gjort dette Skridt; og jeg finder aldeles ingen Anledning til at fortryde at have gjort det (Monrad: Maa jeg bede om Ordet!). Jeg skal blot, med Hensyn til hvad der blev anført af den ærede Ordfører angaaende Sagens Størrelse endnu tilføie den Retteelse, at det var paa Budgettet for 1850—51, at denne Sum af 4,000 Rb. stod opført. Da var endnu ikke Slesvigs Soldvæsen indordnet under Soldbestyrelsen, men da nu senere ikke blot Slesvigs, men endogsaa Holsteens og Lauenborgs Soldvæsen er kommet til, hvor til tillige kom Brænderibestaaingen, som nu er indført i Hertugdømmerne, saa er Omfanget af disse Forretninger blevet langt større end tidligere. Naar det er blevet udtalt, at en saadan Directeurpost efter den Forretningsgang, man maatte ansee for den hensigtsmæssigste, ikke skulde være at anbefale, saa maa jeg ganske bestemt udtale mig herimod. Det er min Overbeviisning, at hvor man sammendrynger en saa stor Masse af Forretninger som dem, der for Diebliffet ere concentrerede i Finansministeriet, er denne Art af Poster absolut fornøden; men jeg skal desuden med Hensyn til Generaltolddirectoratet gøre opmærksom paa, at denne Post bestaaer ifølge Lovgivningen, og at det er umuligt, med mindre man vil gjøre gennemgribende Forandringer i den hele Lovgivning, at nedlægge denne Post. Heller ikke maa man opfatte Forholdet saaledes, som om denne Post har været nedlagt; thi den har været belladt af den forrige Finansminister personlig. — Den vil maaskee for Kongerigets Bedkommende være af mindre Betydning, naaget jeg vilde ansee det for uindvirkningsfuldt at nedlægge den, men for Her-